

[Holger Andersen.]

Del Spørgsmaal af denne Art, som den af det ærede Medlem Hr. Hauge ønskede Udvalgsbehandling vil kunne kaste klart Lys over.

Jeg nærer i og for sig absolut ingen principielle Betænkeligheder overfor det foreliggende Lovforslag og den dermed tilsigtede fuldstændige Overgang til dansk Ret, men det forekommer mig, at det her paa Rigsdagen er vor Pligt at tilvejebringe den størst mulige Klarhed med Hensyn til dette Lovforslags Rækkevidde. Man behøver blot at tænke paa Spørgsmaalet om de velerhvervede Rettigheder og de mange vanskelige Forhold, dette Spørgsmaal har medført. De Tilsidesættelser af under den tidligere Lovgivning stiftede og derfor velerhvervede Rettigheder, som Lovgivningen af 28. Juni 1920 ubestrideligt medførte — ja, dem bødedes der ganske vist paa i en hel Række Lovforslag i de efterfølgende Samlinger, men det turde være et bedre Princip at vedtage Lovforslag i en Skikkelse, saa man ikke bagefter successivt det ene Aar efter det andet behøver at bøde paa dem. Dette gjaldt bl. a. de sønderjydske Advokater, det gjaldt Dentisterne, det gjaldt Lægpraktikanter, det gjaldt Drogister, det gjaldt i flere Henseender ogsaa de tyskuddannede Tandlæger. Disse Spørgsmaal er nu saa godt som alle løst. Men der er et enkelt Spørgsmaal, nemlig om de tidligere Auktionatorer, der stadig giver Anledning til Uro, og som, forekommer det mig, det ogsaa vilde være ønskeligt at faa undersøgt. Det er ikke store Spørgsmaal, jeg nævner her, tværtimod er en hel Del af dem oven i Købet smaa Spørgsmaal, men det hindrer ikke, at disse smaa Spørgsmaal kan afstedkomme og i Virkeligheden ogsaa har afstedkommet nogen nationalpolitisk, eller maaske skulde jeg hellere sige: nogen nationalpsykologisk Fortrød. Alt sligt kan og bør undgaas, navnlig hvor det drejer sig om Forhold, der oven i Købet, som her, med Tiden afvikler sig selv, alt efter som de Forudsætninger, under hvilke de paagældende Mennesker har erhvervet deres Rettigheder, bortfalder.

Altsaa, principielt sympatiserer jeg fuldt ud med Lovforslaget og med hvert Skridt, der tages for paa rette Maade at naa det tilsigtede Maal. Jeg maa maaske i denne Forbindelse have Lov til at minde om en saa vigtig Lov som Nr. 212 af 1. Juni 1922 om Ændringer i Lov Nr. 258 af 28. Juni 1920 om Indførelse af dansk Personret, Familie-ret og Arveret i de sønderjydske Landsdele, hvilken Lov skyldtes et fra konservativ Side

taget Initiativ. Her tilvejebragtes der paa et meget vigtigt Omraade ensartet Ret Nord og Syd for Kongeaaen, navnlig vedrørende Formueforholdet mellem Ægtefæller og vigtige Arveretsforhold. Det vilde være af Betydning at faa at vide, hvorledes denne Lov har virket i Praksis, navnlig i hvilket Omfang der er blevet gjort Brug af denne Lovs § 3, hvorefter enhver af Ægtefællerne ved en før 1. Oktober 1922 til Civildommeren afgiven skriftlig Erklæring kunde fordre den i det paagældende Ægteskab bestaaende Formueordning opretholdt, medens Loven ellers indførte danske Retsregler angaaende Formueforholdet mellem Ægtefæller. Denne Lov har haft en meget stor Betydning og har altid staaet for mig som et godt Vidnesbyrd om den Maade, hvorpaa man skulde lovgive her i Rigsdagen vedrørende disse vigtige Forhold. Derfor vilde det interessere mig at vide, i hvilket Omfang saadanne Erklæringer er blevet afgivet, idet man deraf kan drage Slutninger, netop med Hensyn til den Indflydelse, som Lovgivning af denne Art øver paa det praktiske Livs Forhold.

Jeg maa ogsaa mene, at det ærede Medlem Hr. Hauge havde Ret i den Bemærkning, at det for Folk, der kom Nord fra, kunde være godt at vide, jeg havde nær sagt, om de var købt eller solgt, men i hvert Fald: hvilken Ret der hersker hos os, naar den i flere Henseender er afvigende fra den, der hersker heroppe. Ja, det har det ærede Medlem sandelig Ret i, thi der er ingen Tvivl om, at mange danske Statsborgere heroppe fra den gamle Del af Landet er blevet højst forbavsede over mange af de Lovbestemmelser, de stødte paa nede hos os.

Men, som sagt, Motiverne for det foreliggende Lovforslag har min ubetingede Sympati, og jeg skal gerne efter en indgaaende Udvalgsbehandling, der kan kaste Lys over Lovforslagets Rækkevidde, medvirke til at føre det ud i Livet. Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i dette høje Ting.

Holdgaard: Det foreliggende Lovforslag tilsigter, saa vidt jeg kan se, kun at skabe større Klarhed og Overskuelighed med Hensyn til gældende Lovregler i de sønderjydske Landsdele, og det kan vi selvfølgelig give vor Tilslutning, og dersom der, hvad der maaske ikke er umuligt, gennem en Udvalgsbehandling kan skabes endnu større Klarhed og Overskuelighed, er vi ogsaa villige til at medvirke dertil.

Jeg ønsker at gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Holger Andersens